

привів до знищення інституту сім'ї і до розповсюдження гомосексуалізму!

Також гендерна політика покликана **боротися з українськими матерями**, їх жертовністю та терплячістю. Уже сьогодні в офіційних документах **заборонено вживати слова «тато» та «мама»** та замість них рекомендують використовувати слова «батько один» та «батько два». Говорячи про насильство в сім'ї, вони розуміють під цим також материнство. Ось цитата визначної феміністки та гендеристки Сімон де Бовуар, що вражають своєю жорстокістю: **«Плід – це паразит, що живе за її (жінки) рахунок».**

Згідно гендерної ідеології, дитина має «право» вибрати собі стать сама. Наприклад, в українському підручнику **«Гендерні стандарти сучасної освіти»** вказано, що **«чоловіками і жінками не народжуються, а ними стають».** А це – повний абсурд. Адже людина народжується чоловіком або жінкою. Також гендерні ідеологи вважають, що дівчатка не мають бавитися ляльками, а хлопчики – машинками. Адже ми нібито не повинні нав'язувати типово жіночі чи чоловічі іграшки дітям, які ще собі не вибрали стать. Діти нібито повинні бавитися лише у гендерно-нейтральні ігри, наприклад в конструктор.

Для того, щоб гендерну політику впровадити в життя українців, ідеологи гендеру (в тому числі і гомосексуалісти, лесбіянки, бісексуали, трансгендерні особи), **під виглядом боротьби за права жінок**, хочуть проникнути у Верховну Раду України і наполягають на внесенні змін до законодавства.

Львівська обласна рада проти гендеру!

Цитата із звернення Львівської обласної ради від 18.10.2011 року: **«Міжнародні документи термін «гендер» тлумачать як законне право на рівність лесбіянок, гомосексуалістів, бісексуалів, транссексуалів (ЛГБТ), що суперечить чинному законодавству України.»**

Львівська міська рада

Цитата із звернення Львівської міської ради від 31.03.2011р. **«Нетрадиційна сексуальна орієнтація не може пропагуватися як норма.»**

Гендерна політика впроваджується разом з системою **ювенальної (кримінальної) юстиції** під замаскованими назвами: **«Права жінок та дітей в Україні»**, **«захист прав дітей»** та під приводом **«боротьби з домашнім насильством»** і **«торгівлею дітьми»**. Під домашнім насильством розуміється будь-який прояв виховання батьками своїх дітей.

Згідно рекомендацій Організації Об'єднаних Націй (від 4 лютого 2011 року) Україна має створити систему так званого захисту прав дітей, засновану на Паризьких принципах. Що це буде означати? Створення незалежного національного механізму, тобто держава не зможе втручатись у процес слідства.

У Франції є два мільйони штучних сиріт. В Німеччині за 2009 рік з благополучних сімей відібрали 70 000 дітей. Прогноз для України є: забирати з сімей 30-50 тисяч дітей щорічно і продавати їх гомосексуалістам та педофілам на Захід для т.зв. міжнародного усиновлен-

ня (див. Стівен Баскервіл: **«Небезпечний розмах гендерної політики»**).

В дитячих садочках, школах, вищих навчальних закладах з'являються посади омбудсмена – особи, яка буде витягувати інформацію з ваших дітей про всі події, що відбуваються вдома.

Вже сьогодні по школах вивішуються плакати з назвами: **«Права дітей»**, **«Як захистити себе від насильства в сім'ї?»**, **«Як захистити свої права»**. Дітям в окремих регіонах роздаються листівки, де подано зразок заяви, яка розпочинається так: **«Прошу притягнути винних осіб до відповідальності».** **Винними особами вважаються батьки і педагоги!** Також в районних центрах вже створені гарячі лінії (нібито проти насильства), куди діти можуть дзвонити та жалітися на батьків і вчителів.

Великий педагог В. Сухомлинський писав: **«Якщо виконувати всі забаганки дитини, то виросте капризна дитина, раб пристрастей і тиран ближніх.»**

Шановні вчителі, у зв'язку з введенням цих антипедагогічних програм, просимо вас **не брати участь у семінарах та тренінгах з наступними назвами:**

- «боротьба з домашнім насильством»**
- «боротьба з торгівлею дітьми»**
- «захист прав дітей»**
- «гендерна рівність»**
- «рівність дівчаток і хлопчиків»**
- «захист прав жінок»**
- «боротьба з гендерними стереотипами»**
- «урок гендерної грамотності»**
- «толерантність»**

«антидискримінаційні методи виховання»
«статеве виховання»
«боротьба зі СНІДом» та інше.

В Україні, де проблема бідності стоїть дуже гостро, дітей, згідно з ювенальними стандартами можна відбирати у більшості населення. Трагічні випадки вже траплялися і в Україні, хоч **ювенальна юстиція не є схвалена Верховною Радою України**. Наприклад, минулого року чиновники органів опіки довели до самогубства двох жінок у Лохвицькому районі Полтавської області, вилучивши в них дітей, хоча вони вели нормальний, добropорядний спосіб життя. Ювенальна (кримінальна) юстиція веде до фактичної безкарності неповнолітніх правопорушників, які за серйозні злочини можуть відбутись лише «профілактичними» бесідами, штрафами, тощо.

Ідеологи гендерної політики та ювенальної юстиції проникають передусім в інститути підвищення кваліфікації, в районні та обласні відділи освіти, намагаються під виглядом боротьби за права жінок і захистом прав дітей обманути активних і щирих вчителів (**особливий акцент зараз робиться на сільській місцевості**). Якщо під примусом втрати роботи, вас все таки змусять пройти ці тренінги, не впроваджуйте їх потім у шкільний процес, не вивішуйте ці плакати на так звані скриньки довіри. Своє рішення можете підтвер-

дити рішенням Львівської обласної ради, що 18 жовтня 2011 року виступила з відповідним зверненням щодо недопущення впровадження гендерної політики та ювенальної юстиції в Україні. Хочемо наголосити вам, що немає законодавства, яке б регулювало впровадження таких «телефонів довіри» в навчальних закладах освіти. Підписана Конвенція ООН з захисту прав дітей є лише ідеологічною основою, а не законом.

Шановні вчителі, Президент, Уряд і депутати Верховної Ради потребують вашої моральної ініціативи. В цей історичний час вирішується майбутнє молодішої генерації і цілої України. **Усвідомте собі свою відповідальність перед Богом та перед народом і радикально виступіть проти гендерної ідеології, поєднаної з ювенальною юстицією, які ведуть до морального, духовного і фізичного геноциду України.**

Інформації з різних джерел зібрав:
Комітет батьків України,
Комітет зі збереження християнської спадщини «Покрови Богородиці»
(www.pokrov.lviv.ua)

Гендер і ювенальна юстиція в школах

Шановні вчителі!

Чи знаєте ви, що таке гендер? Адже згідно міжнародних стандартів ЄС та ООН, «Україна зобов'язалася досягти гендерної рівності на всіх рівнях освіти не пізніше 2015 року». Вже сьогодні Міністерством освіти і науки України затверджені шкільні гендерні підручники, а в регіонах України директори шкіл проходять курси підвищення кваліфікації з питань гендерної рівності. Отож, що насправді означає гендерна політика, яка є новою ідеологією Європи? В Україні гендерна політика подається як рівність прав жінок і чоловіків. Та виявляється, що **гендер – це соціальна стаття**. Тобто нібито вже не важливо, ким людина народжується, але ким вона себе відчуває (**гетеросексуалом, бісексуалом, гомосексуалістом, лесбіянкою, трансгендерною особою**).

Гендер – небезпечне перевиховання всього людства!

Щоб дійсно зрозуміти небезпеку гендерної політики, достатньо подивитись, що ж відбувається в країнах, де гендерна політика вже діє багато років. В сучасній Німеччині жінку, що народжує дітей і доглядає їх вдома вважають ідіоткою. В ідеології фемінізму та гендеру **материнство – це лише одна із форм рабства, а жертвність матерів висміюється**. В Німеччині – найнижчий показник народжуваності - 1,36 дитина на одну німкеню. **Розвиток фемінізму та гендерної рівності ЛГБТ (лесбіянки, гомосексуалісти, бісексуали, транссексуали)**

